

Jegenyés Pál csendőr főtörzsőrmester

(Az MKCsBK megalapítója)

1903. június 14-én született a Felsőnyék községhez tartozó Belfürgeden, Tolna vármegyében (Pincehely illetőség), egy hét gyermekes családba, Jugovics Ádám földműves és Zakariás Julianna gyermekeként.

Nevét Jugovicsról Jegenyésre változtatta 1931-ben a m. kir. belügyminiszter 191.646/VIII.1931-es rendelete által.

1936. november 3-án, Esztergomban vette feleségül Kovács Arankát (Goldie), a Hont megyei felsősipéki csendőr járásörmester leányát. Örökbefogadott gyermekük, Ilona, után (szül. 1924) két fiuk született: László, 1937. október 6-án és György, 1938. augusztus 30-án.

**Jobboldalon, feleségével, 1937-ben.
(A háttérben szülei és lánya, baloldalon
nagymamája).**

Az előírt iskolák és tanfolyamok elvégzése után 1936-ban a Cserhátsurányi őrs parancsnoka lett. A visszanyert Felvidéken, az Esztergom vármegyei Köbölkúton és Erdélyben állított fel őröket. Szolgálatával kiérdemelte az 1. oszt. Legénységi Szolgálati Jel. dicsérő elismerését és több oklevelet. Gyomorfekély miatt Koltára, majd a komáromi osztály gazdasági osztályára helyezték át, ahonnan 1944. Karácsonyán családjával Bajorországba vezényelték.

Az alábbi képek a csendőrorsön való szolgálata idején készültek.

Bajorországban érte a háború vége. Családjával hazaindult, de ő az ausztriai Graznál visszamaradt leányával valamely ügy intézése miatt, míg felesége két kisfiukkal előresietett Magyarországra szülei beteghíre miatt. Mielőtt ő is hazaindult volna, a vasfüggönyt lezárták és az otthoni csendőr-üldözések híre is megtorpanásra kényszerítette. László fia 1956-ban csatlakozhatott édesapjához, felesége pedig csak **17 év után**, 1962-ben (miután nyugdíjáról otthon lemondott). György fia Magyarországon maradt és 1963-ban bányabalesetben életét veszítette. A szocialista párturalom így szakította széjjel ezt a családot is, sok más csendőr családhoz hasonlóan.

Jegenyés Pál családjával 1945-ben.
Nagyobbik fiát 11 év múlva, feleségét csak 17 év után, kisebb fiát pedig soha többé nem láthatta vissza.

Grazban kőműves munkát vállalt és menekült csendőr bajtársai megsegítésére 1948. november 20-án létrehozta a Magyar Csendőr Bajtársi Asztaltársaságot, amely 1949 augusztusában felvette a Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség (MKCsBK) nevet. Az MKCsBK sokszorosított tájékoztatójának, majd a *Bajtársi levélnek* elnevezett újságjának első szerkesztője és kiadója volt. 1951-ben vándorolt ki az Egyesült Államokba, ahol az MKCsBK Chicago-béli (Illinois, USA) csoportjának vezetője és a Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének, valamint a Szt. László Társaság és Rend Emlékkeresztes tagja volt. A *Bajtársi levélben* éveken át rendszeresen közölt cikkeket nyomozásairól és bajtársakról.

Jegenyész Pál főtorzsórmester - Csátary Béla olajfestménye.

Eleinte éjjeli takarítói munkából látta el családját, de hamarosan farmot vásárolt és azon áldásosan gazdálkodott egész családjával együtt. Ott látta vendégül 1969-ben az MKCsBK csendőr-találkozójának résztvevőit. Később a Motorola gyárában dolgozott, ahonnan 1981-ben vonult nyugdíjba.

Mindenki kiváló emberként és komoly hívő keresztényként ismerte. Mellékeltek az 1975-ben utódainak írt „lelki végrendeletét,” mely rávilágít nemcsak az ő, de csendőrtársai zömének lelki hozzáállására is, becsületes helytállásuk, szorgalmuk, emberszeretetük rúgójára.

1992. január elsején hunyt el a Minnesota-beli Baxter városkában, ahol élete utolsó éveit családjá körében töltötte.

Gyászjelentésén az életét hűen tükröző összefoglaló áll: „A Haza elhagyása után is hű maradt esküjéhez és megbecsülést hozott a Csendőrségnek és a magyar névnek, *Hiven, becsülettel, vitézül*. Nyugodjék Krisztus békéjében.”

**Ravatala az
MKCsBK koszorújával.**

**Sírhelye a Baxter City Cemetery-ben (Minnesota, USA).
(Felesége 1995. május 5-én hunyt el).**

FIAIM ! UNOKAIM ! ES DEDUNOKAIM !

Szülői szeretettel szívem mélyéről kerlek benneteket:

Forgassátok szorgalmasan ezt a szép nagy, magyarul írt "BIBLIÁT" : olvassátok buzgón fejezeteit és verseit, vegyétek örömmel felvilágosításait és elszántan kövessétek intelmeit.

Igy náláljátok meg az Istennek, hogy testi és lelki adományaival elnalmozott benneteket.

Igy kapcsoljátok bele szíveteket, lelketeket az Istenbe, az Úr Jézus szentséges Szívébe, a világosság, erő és vigasztalás tengerébe.

Gyermekeim! Az életben semmi sem lehet fontosabb és előbrevalóbb, mint az imádság. A boldog élet alapfeltétele az, hogy az ember, mint teremtmény, a mindennató Isten mint teremtője előtt megnódjon és Őt gyermeki alázattal szeresse, imáolja. Imádság tehát az az aranyfonál, mely az embert összeköti az Istennel.

Tudjátok meg gyermekeim, hogy az imádság egy hatalmas fegyver az ember kezében, amely által a legjobb vigasztalást és segítséget nyerhetitek meg.

A gondolkodó ember maga köré tekint, keresi a választ arra a kérdésre: honnan van ésová megy, vagyis mi az ember és mi lesz a földi élet után? akaratlanul is rájön, hogy kell lenni egy Istennek, Teremtőnek aki mindeneket alkotott. Akinek örök nálával tartozunk, mert az Ő szent kegyelme nélkül nem élhetünk.

Az életben segítségre van szükségünk, az emberi segítség legtöbbször nem sokat ér, kibez torauljon tehát ilyenkor az ember? Krisztushoz. Ő mondotta; "Kérjétek és adatik nektek, keressetek és találni fogtok, zörgessetek és kinyitattik nektek."

Ne gondoljátok egy pillanatra sem, gyermekeim, hogy Isten a ti imáitokra reászorul. Isten megvult, amikor ti nem voltatok és meglesz, amikor ti már nem lesztek. Ti ellenben Isten kegyelme nélkül semmitsem tenettek.

Tomboljon a vihar, verjen a balszerencse, égesen a fájdalom sebe, csak a remény ne hagyjon el benneteket, mert aki Istenbe bizuk, sohasem hagyja el. Akersz tehát boldog lenni? Hallom a válaszaitokat: igen akarunk boldogok lenni.

Fogadjátok meg az Üdvözítő szavát: " Imá ~~XXXX~~ kozzatok, hogy kísértésbe ne essetek."

ÚJ ESZTENDŐ NAPJÁN!
Lake Geneva, 1975. január 1.

Jegenyés Pál
JEGENYES PÁL

S Z E M É L Y I   A D A T O K .

1977.évi 2. számú "Bajtársi Levél" mellékleteként csatolt
Calgariban 1977.október 20-án kelt 1. sz. K Ö R L E V É L R E .

ad. 1.-hez: J E G E N Y É S   P Á L, sz. 1903. június 14-én,
Felsőnyék, Tolna megye. Pincehelyi illetőségű. 74 éves, főtörzsőr-
mester, 1924. április 1-én léptem a csendőrségi testületbe. jelen-
leg; nyugdíjas kőműves vagyok. 2 gyermekem van és 4 unokám. Fiam:
19 éve U.S.A. Army főtörzsőrmester,

1947-ben megalakítottam a "M.kir.csendőr Bajtársi Asztaltársaságot", majd egy év után a jelenlegi MKCSBK-re lett átváltoztatva.

1947-ben a Bajtársi Levelezést is /:írógépen:/ bevezettem és
1948-ban alakult át sokszorozított formában "Bajtársi Levél" címre.

MKCSBK. nyilvántartás 6/1966 számú "Tagvági" igazolványom van,
a jelvényvel együtt.

A MKCSBK-be a megalakulástól 1947.július 21-től tagja vagyok.

A MHBK-nek a megalakulástól mostanáig tagja vagyok, amit
MHBK Központi Nyt. 1629.sz. /:1951.február 27-én kelt:/ fényképes
"IGAZOLVÁNYI LAP"-on, ZÁKÓ ANDRÁS s.k. tbk.aláírással tudok bi-
zonyítani.

MKCSBK-ben elhangzott beszédeim és íráim: 1948.novembertől
1951-ig megjelenő Bajtársi Levelekben található.

Hadibeszédban, bevetésben és fogásban, nem voltam.

ad. 2.-hez: A MKCSBK-ben a megalakulástól 1951.május 3-ig
voltam "ügyvezető és B.L.szerkesztő".

1966-tól 1968-ig voltam a MKCSBK.chicagói csoportnak vezető-
tagja 15 fő létszámmal.

ad. 3.-hoz: N e m l e g e s .

MEGJEGYZÉS: Dicséréteim: 1926-ban; Nyilvános dicséret.
1928-ban Székesfehérvári kerületi "Dicsérő Okirat,"
1932-ben Felügyelői "Dicsérő Okirat."
1936-ban Belügyminiszteri "Dicsérő Okirat."

Rendelkezem: 1. XX.éves Szolgálati kereszttel, 2. Székesfehérvári kerület parancsnokság 1939.X/23-án kelt 515/kt.1939.sz.
"Felvidéki emlékéremmel. 3. Marosvásárhelyi X.kerületi parancsnokság 1941.június 18-án kelt 14/sgt.1941.sz." ERDELYI EMLÉKÉREMMELEL.

EMIGRÁCIÓS ÉRDEMEIM:

1965. augusztus 20-án kelt OKIRAT ALAPJÁN, a Szent László Társaságba felvettek.

1966. január 1-én a MKCSBK-től "Elismerő Okirat"

1967. január 1-én a MKCSBK-től "Csendőri áldozatkésztség Emléklap.

1968. aug. 20-án kelt oklevél és "Szent László lovagrend Érdemkereszt" és

1973. december 1-én, "25 éves Jubiliumi Emlékérem" Okirattal.

LAKE GENEVA, 1977. november 5-én.

Jegyzés Pál főtörm.
Jegyzés Pál